בסוד שיח

שאול שיד

עוד לחמורה בסרם פרשנות

אכנס כותרת משמשת ומחזורה ורשים לבקרים, שאביה טוליה היה, כידוע, יצחק בראודין כשקרא בשעתו לאיחוד מפלגות הפועלים. אבל אין ישה מכנה כדי להחזיר את מבוקשת המפר"ל כי הפרעות ממש בשפך, אם לא תוחל תמהה מדי ריות בהנהגת המפר"ל. קשה מאוד להסתב על הד רים הללו, משום שכל אחד מבין חברי הכנסת של המפר"ל והוא אחרב חבר, אבל כדי להגיע את הציר נות הדתית המפורסמת מתרוסקת, חייבים הדב רים להיסכם, כי לפחים נהנתנות הבזה והשלטון מסעה את בעליה.

יחוץ לי על סקרי־דעת־קהל המצביעים על יר דה נוספת בבחה של המפר"ל ובאופן משכעתי, אבל אין צורך בסקרים הללו כדי לדעת כי המפר"ל נתונה היום באחת משפיזות הקשות, יותר מאי פעם. אחד מחברי הכנסת של הימין שעיף באחרי נה־ביקורים במוקדים של כישת מרוכות, מספר כי נתקל לגלות שהם מרוכזים על כלם רק לא על הב מפר"ל. עסקנים מרכזיים של המפר"ל מודים כי לא נתקלו מפחם בחוסר עניין כה כלם במפר"ל. הד לשת מרכז המפר"ל שרוב במסקנות ועדת פרי־ם, היא אולי אקסקיוזה נוספת כי המפר"ל זקוקה לכך לשלה רבנית ועדי, לפני שיהיה מאוחר מדי.

אנשים המפרסים, כי יש למפר"ל גם בעייה מהותנית וגם בעייה של מנהיג. זהי התרשמות של רבים, ובקמבריבה כאת קשה למחלה לזהי קיים, נותנים במפר"ל פעלו באופנה להעלות של אחד המיכמה בבחירות לכנסת. כראי לה למפר"ל שלא לעסוק בכך. שכן, היא עלולה לישל קורבן לאותו הניהג.

המראיג בכל המיכמר הזה, שאין שום אישיות רצינית בציונות הדתית, לא בעלם הדבות הר־ שיבות ולא באקדמיה, המוכנה להתמודד או אפילו לקבל הינם מיקום בכיר בדשימת המפר"ל לכנסת. לעומתם, במפר"ל עצמה, אין איש הדואה עצמו אחראי או אפם במצבה הנוכחי של המפר"ל.

וכדי למשך עלי אש מכולם, אומר עוד אמת אחת: כל הציונות הדתית על כל מפלגותיה, נתר נה עתה באחד השלשה מסריחה: וקשה לשים את המצבע לסיכת הרבי. ועם כל זה, איני רואה עניין את האולטרנטיבה הרעיה למפר"ל.

יהושלים של סימונים

חבר הנהלת הסוכנות היהודית, מכובנו אלי עזר שפר, והאיש לציין השנה את "יום יהושלים" עוד שפר, שהאיש הוא אחד מבניו הבכורה מבוכמצמד בדוד מקוריות. הוא אחד מבניו הבכורה מבוכמצמד של יהושלמים ותיקים בעלי כישר מיוחד תיאר ר', כדי שישמחו את חמרות העבר בישוב החשן בתקופת ילדותם וצעירותם, ולא חסרי הבכורה, המגינות והצלילים.

הביל את הערב הזה הרב הסופר שמואל הכין אביחיל, שלא נם ליחל, ואין ספק בלל, כי ניתן לה פיק ספר אימתי, רק על הסמויות היהודיות של בתי אונגרין.

הנה קטע קטן מהערב הזה. המספר חים הימון (שלוחיהם). חים הימון נולד בבתי אונגרין ומאד מר יותר משפחתו הגדה ל"בית־ישראל". הוא חי את הסיפים הם כמו הוה הם רק אתמול. הימון את הסיפים על שלוש נשים מרכזיות בבתי אונגרין: פיגה ("פיריקה") שקשה, מלכה שיינברג (בתו של רבי עקיבא יוסף שלזינגר) והמרית סל אייזנבך. על שתי הראשונות מספר, כי לבשו שלית־קסן והיו מתפללות רבי יום בימו שלוש פעמים בבית־כנסת הבמבין.

פיגה היתה מכינה "מעצ'עס", פתילות לנרות כמויות ענק של חמיסה ומחלק לכל תושבי השכונה. היו פיפרים על המחיטים של או שתפרי על כתנה. היו פיפרים על המחיטים של או שתפרי על פי הדגש הנכון וכמה גם נראו הזלישות, על ענייי יהושלים וקצב החיים שהיה אחר. יותר מבלני, מבין הרגע.

ה"חייט" וצ"ל

רבי אברהם שלמה אליהו נרין שהובא ביום ראי שון למנוחת־עולמים, מסר יותר בכינויו: "המחיט". סמוך לביה הכנסת אי־צ'יבי בחופ הפשל בבני ברק, מול תחנת המוניות, היתה לו חנות, שבה היה נראה שעות ספורות במשך היום כשהוא תופר בגדי נשים.

אבל לחנות הזאת היו גם שעות לילה. מאחרי חלון היה "המחיט" יושב שעות עם חברי הסניף ר משה שוסטר וצ'ל וקוראים יחד "קול־שלגי" שניתנו להם במשך היום על־ידי אותם אלה שידעו כי ר שלמה יכול. ר' משה שוסטר היה המכלכל של הצדיקים הנסתרים בבני־ברק ובאי צדקה מסוג מיוחד.

"המחיט" היה מבאי ביתו של המקובל "המגלה" ר' יעקב יהיקוף וצ'ל, אביהם הרוחני של ר' מנחם אי פיש - שניהם ב'ל האחרים, מפלגלים נפ תרים שעריין חרים עמנו.

על המחיט אומרים מקורבים, כי מספיק היה לשי מרע אותו מתפלל מנחה בימים חל, כדי להסיק עם מי יש לנו עסק, בכל יום היו באים מאות לחרים מהלמודי התורה בבני־ברק לחנותו, כדי לקבל מר כרייה נמקלות מלחזים, והתמונה היתה ברכה בקול ענייית אמן של ר' שלמה. כל ילד היה זוכה ללטר שך אבחיה־משל היה בנו יחידו.

לא מעט אנחות הילכו על אישיותו ומעשיו, וכ תואר "מצא הספר שיניבו את ר' שלמה נרין ב'ל יחד עם כל תלמידיו של "המגלה" המקובל.

"אני ואתה נדקוד בחתונה"

אני משתדל לעקוב אחר הפרסומים השונים על הרבי מלובביץ' זי"ע, ולמישב זכרוני לא פר רסם, זולת פעם אחת, ספור של ישועה שפעל לאחד המתלקחו ושלא באמצעות "אגרות קר רש". האחד שמרסם, עניינו, הבטחה שנתן הרבי בחייו והיא התקיימה לאחר המתלקחנו. בימים אלה ראה אור בממאן וב"ר, "כפר חב"ד", ספור מופלא מעט של המחבר המפרי, יאיר בחזכון. שכל המפורסים בו חיים עמנו ושניים מהם אינם חסידי חב"ד.

הלה הרפרים:

הרב יוסף יצחק ביסטין משליחי הרבי מלובביץ' בפלורידה, המתעכב בפנים מאשרדות בין האחרדים שכאן להשתתף בחתונת בנו הבכורה.

בין הנשבים ליד אחד השולחנות ,יהה את חברי ירידיה ה. שאינו חב"דניק, שנר בשכונת פלמטו בניירוק. לאחד החיבוקים הנחרצ שות, שאל הרב ביסטין את חברו, אולי תסביר לי במה זכיתי שכל כך מרחק למעני ועשית את כל הדרך מניירוק לפלורידה. "לאחד הסיבה אחת לך את הסיפור המלא" - בקשה הרב ביסטין ה.

_"יהה זה כמה שנים לאחר נישואיך וילדים אין. רציתי לעזור לך בכל ליבי, אבל לא ידעתי כיצד. יום אחד, כשביקרתי בקראון־הייטס, צ'ן ב דיעתי: אגש לרבי ואבקש ברכה לזרעא וקיימא עמוק ועבוד רעייתך.

"דעתי את מנהגו של הרבי לצאת מבניין 770 לעבר המכונית הממתינה בחוץ להסיעו לביתו, ובמרחי אחר לפגוש את הרבי בדרכו למכונית ולבקש ממנו את הברכה בעודו הולך.

הרב פנה, וכשהרבי אכן יצא מבניין 770 לעבר רכבו שהמתין לצד המדרכה, ניגשתי לרבי וביקשתי ברכה לזרעא וקיימא, עבור יוסף יצחק בן צוועל גיטל וענגרו ביילא־דחל בת רבקה. בשמיעו את הבקשה, הרבי נעצר, הביט בי ואיקן: "לא רבוה אלא רבוה־לאה, שזהו שמה של אמה", ואז הרבי הוסיף: "אבל לך כבר נתתי להם ברכה...".

עניתי לרבי שאני לא מסתפק בכך: "אני רוצה הבטחה". חזר הרבי הביט בי לאחד אמר לי בזו הלשון: "אני מבטיח לך שאני ואתה נדקוד בחתונה נר". שאלתי את הרבי: "הרי הרבי לא נוהג בדרך כלל ללכת לחתונות", ואז הרבי הביט בי בשלי שית ואמר: "אך בחתונה הזו אכן אהיה", וכך הסי תיימה השיחה, ואני נצרתי את ההבטחה בלבי.

לאחד ב' בתמוז שאלתי את עצמי: איך באמת הרבי יוכל לקדוד בחתונה

לפני שבועיים מצאתי בתא הדואר הזמנה לח תונה, וכשפתחתי את המעטפה, גיליתי שהמזמין אינו אלא הרב יוסף־יצחק ביסטין מפלורידה, ששלח לי הזמנה לחתונת בנו. אמרתי בליבי שאני אמנם שמח מאוד בשמועתו של ידידי, אבל לעבוד מרחק כה גדול בשביל אירוע כזה לא אוכל, כי לא זו בלבד שאין לי זמן לכך, אלא שגם כסף אין לי לרכישת כרטיס הלוך וחזור ושהייה במקום לון, ולבסוף החלטתי שלא אסע.

בליל שבת, כ"ד באדר ב', עליתי על יצועי לנום את שנת הלילה, והנה חלמתי חלום, וב ראיתי אומר לי הרבי זי"ע והאובא שלך ר' יחיל ע"ה, הרבי אומר לי בחלום את המילים הבאות: "תר הבטחתי לך שנקדוד בחתונה. אתה צריך לקיים את מה שהרבנו. הרי עשינו עיסקה".

כשהתעוררתי מהשינה, לא ייחסתי משמעות מיוחדת לדברים שנאמרו לי בחלום. והלכתי לבית־הכנסת לתפילת שחרית. במהלך אותה שבת, בשהכבי על יצועי, חלמתי חלום שני: הרבי בא אלי בשנית, הפעם ללא אביר, ופנה אלי ושאל: "מדוע אתה לא נוסע לחתונה של בית סתך". הפעם עניתי לרבי בחלום, ואמרתי שאני שרוי בבעיה כספית ואין לי כסף לנסוע לפלורי דה. ענה לי הרבי: "לחסידים מעולם לא היתה בעיה של כסף". השבתי לרבי: "אבל אני לא חסיד". השיב לי הרבי: "אתה כן - וכך הסתיים החלום השני".

גם לחלום זה לא ייחסתי חשיבות רבה, אך במחצאי יום ראשון, חלמתי חלום שלישי. גם הפעם הרבי בא אלי בבקשה שאסע ונם הפעם עניתי לרבי שאין לי כסף לכך, אך הפעם הרבי אמר לי: "דו ועסק התבן די בעלמי" (=יהיה לך את הכסף).

בצורי יש שני הלכות כדרגלי לעבודתי כמד שרד, ובעודי עוסק בעניינו נכנס לחדר אחד מי רידי, בביר גדול, ושתח ללא הכנות בעניין שהעסיק אותה: "אני שמדבר שלאחרונה שהיה עליך רוח של עצבות והיכדור". אין לי בעיה מיוחדת". עניתי לידידי, "רק בעיות כספיות רגי לות כמו לכולם - לא משהו מיוחד". אך ידידי לא הירפה: "ובכל זאת, אני חושב שאולי כראי שתצא קצת לנופש, אולי לפלורידה... אני מוכן לממן לך את הנסיעות, הנה, קח 400 דולר, תצא קצת לנופש, תירגע תתחזר לעבוד ביתר מרץ". בתחי לה סירבתי באריבות להצעה המפתה, בתואנה שאין לי כח חמן לצאת לנופש, אך הוא ניסה שוכנ: "אם אין לך זמן, אולי תיסע רק ליום אחד". עניתי לו שאין לי זמן לצאת גם ליום אחד, והני ביד הניד בראשו לאות שהבין ופנה לדרכו.

כמחרות אדמו"רים וחסידים

עורכת המוסף: נעמי גולן
עורכי גרפי: יעלה ברטר, דנה בן־עמי, אנה וליצקבסקי